

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8Csp/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318200233
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5318200233.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 37 927 795 proti žalovanému Š. K.C., Z.. XX.X.XXXX, Č. XXX, XXX XX Č. o zaplatenie 399,04 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 382,10 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 382,10 € od 21.5.2015 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v rozsahu 91,50 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a. s., ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a. s., sa na základe skutočností uvedených v žalobe doručenej súdu dňa 25.1.2018 domáhal voči označenému žalovanému vydania rozhodnutia, ktorým by mu súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 339,04 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy od 31.3.2015 do zaplatenia, a to z titulu neuhradenej časti úveru poskytnutého predchodcom pôvodného žalobcu žalovanému na základe zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 23.2.2014. Uplatnil i náhradu trov uvedeného sporového konania.

2. Žalovaný, ktorému bola žaloba do vlastných rúk doručená dňa 9.6.2020, sa k žalobe písomne nevyjadril, v spore zostal nečinný.

3. Súd vo veci v súlade s § 297 CSP na prejednanie sporu pojednávanie nenariaďoval. Podľa § 219 ods. 3 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu. Urobil tak vyhláškou, ktorá bola vyvesená dňa 24.7.2020 a zvesená dňa 8.10.2020.

4. Vo veci súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov: zmluvou o pôžičke čl. 10, prehľadom splátok a úhradu čl. 16, predžalobnou upomienkou čl. 14, vrátane doručky čl. 15 a oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru čl. 9, tiež rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok čl. 39, žiadosťou o postúpenie a prevod čl. 36. Prílohou č. 3 k rámcovej zmluve čl. 37, oznámením o postúpení pohľadávky čl. 44, . Na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav a vyvodil z neho nasledovné právne závery.

5. Právny predchodca pôvodného žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 23.2.2014 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej bola žalovanému schválená výška pôžičky 767,20 €, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť v 15 mesačných splátkach po 60,74 €, a to do 5/2015 (termín konečnej splatnosti). Podľa bodu 6 zmluvných podmienok, ktoré boli súčasťou zmluvy, každá splátka sa mala stať splatnou k 20. dňu v mesiaci a prvá splátka sa mala stať splatnou nasledujúci mesiac po uzavretí zmluvy. RPMN bola určená vo výške 30,30 %, rovnako aj ročná fixná úroková sadzba. Celková čiastka, ktorú mal žalovaný na daný úver uhradiť, bola vyčíslená na 911,10 €, celkové náklady spotrebiteľa mali teda predstavovať 143,90 €.

6. Vychádzajúc z obsahu žaloby a tvrdení v nej, ako aj z pripojeného prehľadu splátok a úhrad, žalovaný na daný úver uhradil spolu 529 € (bez akontácie, ktorú uhradil vo výške 191,80 €). Keďže porušil svoju zmluvnú povinnosť splácať úver riadne a včas, listom zo dňa 27.1.2015, označeným ako „Predžalobná upomienka“, predchodca pôvodného žalobcu žalovaného vyzval k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2014 a upozornil ho na možnosť veriteľa celý úver jednorázovo zosplatiť. Keďže k úhrade dlžnej splátky napriek tomu nedošlo, predchodca pôvodného žalobcu úver zosplatiť, o čom žalovaného informoval listom zo dňa 25.3.2015, označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, v ktorom požadoval úhradu sumy 402,64 €.

7. Dňa 30.11.2017 predchodca žalobcu ako postupca so žalobcom ako postupníkom uzavrel rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok a dňa 10.4.2018 aj žiadosť o postúpenie a prevod, na základe ktorých došlo k postúpeniu pohľadávky uplatnenej v uvedenom spore na súčasného žalobcu. Uvedenými skutočnosťami sa súd zaoberal už v uznesení č. konania 8Csp/3/2018-47- zo dňa 25.2.2020, ktorým rozhodol o pripustení zmeny pôvodného žalobcu Všeobecnej úverovej banky, a.s. ako právneho nástupcu veriteľa spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s.

8. Vzhľadom na dátum uzavretia zmluvy o úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným (23.2.2014), súd na vec aplikoval ustanovenia právnych predpisov účinných k tomuto dátumu.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa ust. § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 2 písm. a), b) a d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

9. Posudzovaný právny vzťah medzi žalobcom (resp. jeho právnym predchodcom) a žalovaným je od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a zmluva, ktorá bola medzi stranami sporu uzavretá, je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný ako spotrebiteľ nemohol individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie zmluvy o úvere. Táto zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, keďže jej predmetom je poskytnutie úveru, ktorý sa žalovaný zaviazal právnemu predchodcovi žalobcu ako veriteľovi v dohodnutých splátkach vrátiť, teda ide o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Právny predchodca žalobcu bol v čase uzavretia zmluvy v postavení veriteľa a zároveň dodávateľa, s poukazom na predmet podnikania a žalovaný bol v postavení spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní zmluvy o pôžičke nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (táto okolnosť z pripojenej zmluvy nevyplýva a žalobca opak tohto postavenia žalovaného nepreukázal žiadnymi dôkazmi, resp. ani netvrdil). Tento právny vzťah sa preto spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (z o spotrebiteľských úveroch, príp. zákon o ochrane spotrebiteľa).

10. Nárok uplatnený žalobou súd kvalifikoval ako nárok zmluvný, z platne uzavretej zmluvy. Keďže vzťah touto zmluvou založený považoval na spotrebiteľský a úver na základe nej poskytnutý rovnako za spotrebiteľský, zmluvu podrobil súdnemu prieskumu z pohľadu jej základných zákonom vyžadovaných náležitostí. Na základe výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že zmluva všetky základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v súlade s § 9 ods. 2 ZoSÚ obsahuje. Len na okraj súd považuje za potrebné vysporiadať sa aspoň v krátkosti s najčastejšie absentujúcimi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vo vzťahu k náležitosti § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ týkajúcej sa termínu konečnej splatnosti úveru poukazuje na bod 6 zmluvných podmienok na čl. 3 zmluvy, v zmysle ktorých sa prvá splátka stala splatnou 20.3.2014 (20. deň nasledujúceho mesiaca po uzavretí zmluvy) a každá ďalšia bola splatnou tiež k 20. dňu v mesiaci. Splátok malo byť podľa zmluvy 15, teda zmluva mala trvať do 20.5.2015. Súd ustálil, že z údajov, ktoré zmluva obsahuje, bolo možné termín konečnej splatnosti vyvodiť. „Ak spotrebiteľ vie zo zmluvy identifikovať termín konečnej splatnosti, nemusí byť v zmluve uvedený presný dátum poslednej splátky“ (NS SR 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018). Vo vzťahu k náležitosti týkajúcej sa hodnoty RPMN súd poukazuje na to, že je dokonca vyššia (30,30%), než by bol výsledok výpočtu pri zahrnutí splátky bez poistenia vo výške 60,74 € pri 15 splátkach (podľa výpočtu za použitia kalkulačky RPMN zverejnenej na stránke MF SR (fininfo) by mala predstavovať 29,45 %). V tejto súvislosti považuje súd za potrebné poukázať i na to, že keďže sa žalovaný nerozhodol pre žiadne poistenie (v časti označenej ako „Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky“ nie je vyznačený žiadny súbor poistenia), veriteľ pri výpočte vychádzal zo splátky bez poistenia, teda zo splátky vo výške 60,74 €. V tejto výške bol žalovaný povinný úver splácať.

11. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd žalobu vyhodnotil čo do žalovanej sumy ako dôvodnú však len sčasti. Zo skutkových zistení podporených listinnými dôkazmi mal síce za bez pochyb preukázané, že

na základe zmluvy o poskytnutí úveru predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 767,20 € a že žalovaný sa tieto poskytnuté peňažné prostriedky zaviazal vrátiť formou 15 mesačných splátok po 60,74 €, teda spolu vo výške 911,10 € (15x60,74=911,10 €), pričom žalovaný podľa prehľadu splátok a úhrad uhradil sumu 529 €, v nadväznosti na čo by bol povinným doplatiť zvyšok sumy predstavujúcej celkovú čiastku, ktorú mal podľa zmluvy uhradiť, a to vo výške 382,10 € (911,10 - 529), žalobca však podľa názoru súdu dostatočne určitým a zrozumiteľným spôsobom nevysvetlil, z akého dôvodu požadoval zaplatenie sumy 399,04 €, teda čo konkrétne mal rozdiel vo výške 16,94 € (399,04 - 382,10) predstavovať. Žalobca v žalobe uviedol ako východiskovú sumu, od ktorej odpočítal úhrady žalovaného, sumu 928,04 €, a to bez akéhokoľvek odôvodnenia. Dokonca, ako sám uviedol, zmluvnú pokutu vo výške 48,62 € neuplatnil. V nadväznosti na uvedené súd žalobe mohol vyhovieť len v časti o zaplatenie sumy 382,10 €, pretože v tomto rozsahu žalovaný peňažné prostriedky skutočne vyčerpал a nevrátil. Vo zvyšku súd žalobu ako nedôvodnú, nepreukázanú, zamietol.

12. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, žalobcovi vznikol nárok aj na úrok z omeškania. Uplatnil ho vo výške 5,05 % ročne, a to od 31.3.2015, dôvodiac v bode 4 žaloby, že úrok požaduje od 6. dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, pričom podľa čl. 15 zmluvných podmienok sa zásielka považuje za doručенú 5. dňom od jej podania na poštovú prepravu. Vo vzťahu k uvedeným tvrdeniam však žalobca neprodukoval žiadny dôkaz, nepripojil dôkaz preukazujúci ani len zaslanie oznámenia o zosplatení úveru žalovanému. Preto by nebolo možné bez pochyb vyhodnotiť, kedy a či vôbec sa žalovaný o zosplatení dozvedel, či sa listina predložená žalobcom bez doručení, dostala skutočne do jeho dispozície. Súd poukazuje aj na to, že z oznámenia nevyplýva, ku ktorému dňu bol úver zosplatený. Listina je vyhotovená dňa 25.3.2015 a konštatuje sa v nej, že úver sa stal splatným naraz. Z uvedeného možno konštatovať, že splatným sa stal v deň vyhotovenia oznámenia, teda 25.3.2015. Keďže však súd nemal preukázané, že sa žalovaný o zosplatení skutočne dozvedel, vychádzal zo zmluvy, z ktorej musel žalovaný bez pochyb vedieť, že s úverom, resp. jeho nesplatenou časťou by sa dostal do omeškania najneskôr dňa 21.5.2015 = deň po splatnosti poslednej splátky úveru. Preto súd žalobe nemohol vyhovieť v celom rozsahu ani v časti príslušenstva.

13. O trovách tohto sporového konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď najskôr rozhodol o nároku na ich náhradu podľa úspechu v spore. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy vo výške 399,04 € (100 %), súd jeho žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 382,10 € (95,75 %). V tomto rozsahu mal úspech žalobca. Na strane druhej úspech žalovaného predstavoval 4,25 %. Čistý úspech žalobcu tak bolo potrebné ustáliť na 91,50 %. V tomto rozsahu má žalobca nárok na náhradu trov konania voči žalovanému. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením, po právoplatnosti rozsudku, v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, resp. k čomu sa zaviazal, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.